

Мотиви:

Производството по делото е образувано въз основа на Постановление на ЯРП по чл. 375 от НПК с което се предлага обвиняемият А. А. С. от с.Л. обл. Я. да бъде освободен от наказателна отговорност по реда на чл. 78а НК за престъпление по чл. 313 ал.1 от НК.

В съдебно заседание ЯРП, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по доказаност на обвинението.

Обвиняемият С. участва лично в съдебно заседание. Признава се за виновен по предявеното му обвинение и дава обяснения във връзка с него. Моли съда за извършеното деяние да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание глоба, което да бъде определено в минималния предвиден в закона размер.

Съдът, след като обсъди по отделно и в тяхната съвкупност събраните и проверени в хода на съдебното следствие доказателства приема за установена следната фактическа обстановка:

С. бил правоспособен водач на МПС категории „АМ“, „В“, и „В1“ и притежавал свидетелство за управление на МПС № *** ***, издадено на 9.07.2015г от МВР Я..

На 17.06.22 С. управлявал МПС в гр.Алтенцат Република Германия след употреба на алкохол, поради което с присъда на РС Вайлхайм Горна Бавария на 18.08.22г му било иззето свидетелството за правоуправление на МПС от компетентните органи за срок от десет месеца.

Въпреки, че знаел, че свидетелството му за правоуправление е отнето от немските власти С. решил да подаде документни в сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Я. за издаване на ново СУМПС

В изпълнение на намисленото на 6.02.2023г в гр.Я. С. отишъл в сградата на сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Я. и пред системен оператор Д.И. подал заявление вх. № 466 за издаване на СУМПС. Към заявлението обвиняемият попълнил писмена декларация за изгубено, откраднато, повредено или унищожено СУМПС, в която вписал, че шофьорската му книжка е изгубена на 27.01.2023г в гр. Сливен след посещение на заведение за хранене.

С Писмо на ГДНП рег.№ 3286р-64014/9.12.2022 в сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Я. била получена по компетентност преписка № 328600-62204/28.11.22 от Kraftfahrt-Bundesamt, с която е изпратено отнето във Федерална Република Германия СУМПС *** ***, издадено на лицето А. А. С..

От заключението на изслушаната по делото съдебно-почеркова експертиза ръкописния текст и подписите положени срещу „декларатор“ в декларацията по чл.17 ал.1 от Правилника за издаване на български лични документи и по чл.160 от ЗДП са изпълнени от А. А. С.

Горната фактическа обстановка съдът приема за установена въз основа на обясненията на обвиняемия, показанията на свидетелите И. и Ч., прочетени в с.з. по предвидения процесуален ред, писменото заключение на изслушаната по делото съдебно-почеркова експертиза, писмо изх. № 3286р-64014/9.12.2022 на ГДНП, документите, съдържащи се в преписка № 328600-62204/28.11.22 от Kraftfahrt-Bundesamt, писмо изх. № 3286р-61724/20.12.21 на ГДНП, заявление за издаване на документ за самоличност на български гражданин вх. № 466/6.02.2023г, декларация, приложение №3 към чл. 63 ал.4, Декларация за изгубено, откраднато, повредено или унищожено СУМПС или контролен талон към него, справка за нарушител, справка за съдимост.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Обвиняемият А. А. С. е осъществил както от обективна така и от субективна страна

състава на престъпление по чл. 313 ал.1 НК, тъй като на 6.02.2023г. в гр. Я. пред служител на сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР Я.- *** Д.Й.И. в писмена декларация от 6.02. за изгубено, откраднато, повредено или унищожено СУМПС и/или контролен талон към него, която по силата на закон- чл. 17 ал.1 от Правилника за издаване на български лични документи вр. чл. 160 ал.1 ЗДП се дава пред орган на властта – пред служител на ОД МВР Я. за удостоверяване истинността на някой обстоятелства, е потвърдил неистина, а именно , че на 27.01.2023г е установил липсата на СУМПС след посещение на заведение за хранене в гр. Сливен, в случая СЕМПС № *** ***/9.07.2015г издадено от ОД МВР Я., като в действителност същото СУМПС е било отнето от компетентните органи на Федерална Република Германия за нарушение на правилата за движение по пътищата.

Налице е извършено съставомерно деяние по посочения текст на наказателния закон. Авторството на деянието се установява по безспорен начин както от обясненията на обвиняемия така и от всички събрани в хода на досъдебното производство гласни доказателства които са логични, последователни и безпротиворечиви и се подкрепят от заключението на изслушаната съдебно-почеркова експертиза. Изпълнителното деяние е осъществено чрез действие и се е изразило в потвърждаването на неистина в писмена декларация подавана пред орган на власт, която служи за удостоверяване на определени обстоятелства. В конкретния случай, обвиняемият е потвърдил неистина в писмена декларация, подадена пред служител на сектор Пътна полиция при ОД МВР Я..

Съобразно чл. 160 ал.1 ЗДП дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава когато свидетелството или контролния талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация. В чл. 63 ал.4 от Инструкция № Из-417/10.03.2010г за организацията и технологиите на работа в структурите на МВР при издаване на български лични документи във вр. с чл. 151 ал.5 и ал.7 ЗДП е предвидено , че при подаване на заявление за издаване на СУМПС заявителят следва да попълни и приложи към заявлението декларация образец, съгласно приложение № 3, че е установил обичайното си пребиваване в Република България и че не е притежател на валидно СУМПС, издадено от държава-членка на ЕС.

Безспорно е установена и неистинността на декларираните от обвиняемия обстоятелства, тъй като видно от данните в писмото на ГДНП и преписката на компетентните немски власти СУМПС *** ***/9.07.2015г издадено от ОД МВР Я. на името на А. А. С. е било отнето във Федерална Република Германия за нарушение на правилата за движение.

От субективна страна обвиняемият е действала с пряк умисъл. С. е съзнавал обществено опасния характер на деянието, предвиждал е настъпването на обществено опасните последици и се е съгласила с тях.

При определяне вида и размера на наложеното на обвиняемия наказание съдът взе предвид следното: Извършеното от С. престъпление е умишлено и за същото се предвижда наказание лишаване от свобода до три години или глоба от сто до триста лв, от него не са настъпили имуществени вреди и обвиняемият е с чисто съдебно минало. С оглед на всичко това съдът прецени, че спрямо него са налице кумулативните изисквания на чл. 78а НК за освобождаването му от наказателна отговорност с налагане на административно наказание – глоба. При определяне на конкретния размер на същата от една страна съдът взе предвид високата степен на обществена опасност на извършеното деяние обуславяща се от обстоятелството, че неверните обстоятелства касаят издаването на документ имащ пряко отношение към безопасността на движението. От друга страна съдът взе предвид , дадените обяснения от обвиняемия, с което е способствал за разкриване на обективната истина по делото и изразеното разкаяние за извършеното. С оглед на всичко това и съдът определи наказание при превес на смекчаващите отговорността обстоятелства в минималния, предвиден в текста на закона размер, а именно глоба в размер на 1000лв.

Тъй като обвиняемият беше признат за виновен по предявеното му обвинение, на осн. чл. 189 ал.2 НПК съдът го осъди да заплати направените по делото разноси в размер на 458.81лв., вносими в приход на републиканския бюджет по сметката на ОД МВР Я. и в размер на 337.50лв., вносими в полза на съдебната власт по сметката на ЯРС.

По изложените съображения съдът постанови решението си

Районен съдия: